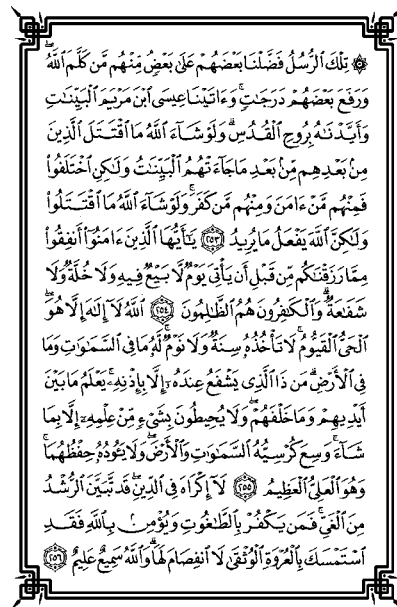

(۲۵۳) ئەو پېغمبەرانی (باسکران) ریزی هەندیکیانمان داوه بەسەر هەندیکی تریاندا، هەیانە خوا گەفتوگۆی (یەكسه‌ری) لەگەڵدا کردوو (وەك موسا) و پلەو پایە هەندیکیان پەرز کردو تەو بە چەندەها پلە (وەك محمد ﷺ)، چەندەها بەلگە ی روون و ئاشکرانمان بەخشیوو بەعیسای کورپی مەریەم، (وەك زیندوکردنەوی مردوو، چاکردنەوی نەخۆشی زگمەك.... هتد بەویستی خوا)، پشتگیریمان کردوو بە فریشتە ی سرووش کە (جویرەئیل)، خۆ ئەگەر خوا ویستی لەسەر بوا یە (ئەو خەلکە هەمو ی باوەردار دەبوون)، دوا ی هاتنی پېغمبەرە کانیان چەنگیان دژبە یەك نەدە کرد، پاش ئەو ی چەندەها بەلگە ی ئاشکرانمان (لەسەر دەستی پېغمبەرەان) بو هاتبو، بەلام دووبەرە کی کەوتە نیوانیانەو، هەندیکیان ئیمان و باوەری هیناو، هەندیکیشیان بی باوەر بو، ئەگەر خوا ویستی لەسەر بوا یە چەنگیان دژ بە یەك نەدە کردو بە کتریان نەدە کوشت، بەلام خوا هەرچە کی بویت هەر ئەو ئەنجام دەدات هەر ئەو پێش دەهینیت. (ویستی خوا لەسەر و

هەمو و ویستە کانهو یە).

(۲۵۴) ئە ی ئەوانە ی باوەرتان هیناو لەومال و سامان و دارایی و (عیلم و زانست و توانایی) ی کە پیمان بەخشیوون؛ بیه‌خشن، پێش ئەو ی پوژیک بیت کە کرین و فروشتن و دوستانە تی و تکاکاری تیدانیه، (ئەو روژە) بی باوەرپان هەر خویان لە پیزی ستمکاراندا.

(۲۵۵) خوا زانیکە جگە ئەو هیچ خویە کی ترنیه کە شایەتی پەرسیتین بیت، ئەو هەمیشە زیندوو و راگرو سەرپەرشتیاری (هەمو و دروست کراو کانیەتی)، نە و نەوز دەگریت و نە خەو (چونکە راگرو سەرپەرشتیاری بوونەو،) هەرچی لە ئاسمانە کان و هەرچی لە زویدا هە یە هەر ئەوزاتە خاوەنیانە، کئی یە ئەو ی (دەتوانیت) تکا بکات لە لای بە بی مۆلەتی خۆی، دەشزانیت چی لە ئیستا و داهاتوو و رابووردو و رویداو و روودەدات، هیچ کام لە دروستکراوانی زانست و زانیاری تەواویان نیه دەرباری زانیاری و زانستە کانی ئەو، مەگەر بەو ی کە خۆی بیه‌ویت فیریان بکات (ئەم پێشکەوتن و زانستە ی سەردەم بەشیک ی کەمن لە بەخششە کانی خوا)، کورسی فەرمانرەوایی و دەسلاتی ئەوزاتە هەمو ئاسمانە کان و زوی گرتۆتەو و پارێزگاریان بەلای خواوە هیچ گران نیه و ماندووی ناکات و هەر ئەو خویە کی بەرزو بلند و گەورە یە.

(۲۵۶) بەهیچ جوړیک زور کردن نیه لە وەرگرتنی بیروباوەری ناینی ئیسلامدا (دینداری بی بەزور ناییت بکرت و دین بەزور نادریت بەسەر کەسدا)، چونکە بەراستی ریازی چاک و دروست؛ روون و ئاشکرا بوو و جیاپۆتەو لە گومرای بی و سەرکەشی، جا ئەو ی باوەری نەبیت بە - طاغوت - (کە بریتیه لە: هەمو ریگەو ریازو هیزو بەرنامەو لادان و بتیک) و باوەری دامەزراو بهینیت بەخوا، جا بیگومان ئەو کەسە دەستی گرتو بە بەهێزترین هوکاری رزگارییەو، شوین دامەزراو ترین بیروباوەر کەوتوو، کە هیچ پسان و هەلوەشاندنەو یە کی بو نیه و هەمیشە پتەو دامەزراو، خوی گەورەش هەمیشە بیسەر و زانایە.

اللَّهُ وَرَبُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
 وَالَّذِينَ كَفَرُوا أُولَئِكَ أَطْغَفُوا فِي الظُّلُمَاتِ يُخْرِجُهُم مِّنَ
 النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا
 حَكِيدُونَ ﴿۲۵۷﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّكَ إِبْرَاهِيمَ فِي رَيْبِهِ
 أَنِ اتَّخَذَ اللَّهُ الْمَلَكَ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّيَ الَّذِي يُعْجِبُ
 وَيُحِبُّ قَالَ أَنَا أَنبِيءُ وَأُمِّيَّتٌ قَالَ إِبْرَاهِيمُ فَلَئِنَّ اللَّهَ يَأْتِي
 بِالْمُؤْمِنِينَ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي
 كَفَرَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿۲۵۸﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا
 عَلَى رُبُعٍ وَهِيَ حَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنِّي يُعْجِبُ هَذِهِ اللَّهُ
 بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةَ عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَبِثْتُ
 قَالَ لَبِثْتُ يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَ بَلْ لَبِثْتُ مِائَةَ عَامٍ
 فَانظُرْ إِلَى طَعَامِكَ وَشَرَابِكَ لَمْ يَتَسَنَّهْ وَانظُرْ إِلَى
 جَمْرِكَ وَاجْعَلْكَ آيَةً لِلنَّاسِ وَانظُرْ إِلَى
 الْعِظَامِ كَيْفَ نُنشِزُهَا ثُمَّ نَكْسُوهَا لَحْمًا فَلَمَّا
 تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۲۵۹﴾

(۲۵۷) خوا پشت و پهنا و خاوهنی ئەو کەسانە یە
 باوەریان هێناوە، لە تاریکییەکانی (گومان و ستەم)
 دەریان دەهێنێت و دەیانبات بەرەو نوورو رووناکی،
 ئەوانەش کە ریبازی کوفریان گرتۆتەبەر، یارمەتی
 دەرهکانیان تەنھا - طاغوتەکانە -، لە نوورو رووناکی
 دەریان دەهێنێت و بەرەو تاریکییەکان دەیانبن، ئا ئەوانە
 نیشتهجیی ناو ئاگری دۆزەخن و بوو هەمیشە تیایدا
 دەمێننەو.

(۲۵۸) ئایا نە تیبستوو و نە تروانیووە تە ئەو کەسە ی
 دەمەقالە ی دە کرد لە گەل ئیبراھیمدا ﷺ، لە بارە ی
 پەروردگاریەووە لە بەر ئەووە ی خوا پاشایە تی پیبە خشی
 بوو، (لە جیاتی باوەر هێنان و سوپاسگوزاری) دەمە
 دەمی دە کرد لە گەل ئیبراھیمدا، (ئەم لووت بەرزیه شی

کاتیك بوو بە ههواو فیزهوه) پرسبوویە تی لە ئیبراھیم کە پەروردگاری تۆ کییە؟ ئەویش لە وهلامدا
 وتی: پەروردگاری من ئەوزاتە یە کە ژیان دەبە خشی و مردنیشی بە دەستە، (نە مرود لە وهلامیدا)
 وتی: جا منیش ژیان دەبە خشم و مریشم بە دەستە، (ئینجا فەرمانیدا هەندیک لە نە یارانی بکوژن گوا یە
 ئەو دە یانمرینیت، هەندیکیشی نە کوشت گوا یە ئەو ژبانی پیبە خشین!!!)، ئەو سا ئیبراھیم وتی:
 بە راستی خوا خۆر لە روژە لاتەووە هەل دەهێنیت جا (ئە گەر تۆ دە توانیت) لە روژئاواوە بپهینە، ئینجا
 ئەو بی باو پەرە رەنگی پەری و دەمکوت کراو وهلامی نەما، بیگومان خوا هیدایە تی قەومی زالم و
 ستەمکار نادات.

(۲۵۹) یاخود وهک ئەو کەسە ی تیبەری بە لای شاروچکە یە کدا کە هەموو خانووەکانی بە سەر
 سەقفەکانیدا تە پی بوون، لە بەر خویەووە وتی: ئاخو خوی گەورە چۆن خەلکی ئەم شاروچکە یە دوا ی
 مردنیان زیندووی دە کاتەو؟! (ئەو کەسە عوزە ییر پیغە مبهەر بوو ﷺ) یە کسەر خوی گەورە سەد سال
 مراندی، پاشان زیندووی کردووە و پیبی فەر موو: چەند مایتەو؟ (عوزە ییر) وتی: روژیک یان کە متر لە
 روژیک ماومە تەو، (خوا) فەر مووی: نە خیر ئەووە سەد سالت پیچووە، جا تە ماشای خواردن و
 خواردنەووە کە ت بکە (لەو ماووە در یژە دا) نە گوپاوە و تیک نە چووە، تە ماشای گویدر یژە کە ت بکە، (بو یە
 ئەمە مان کرد) تا بەم بە سەر هاتە بتکە یینە موعجیزە بو خەلکی، جا سە یری ئیسکەکانی (گویدر یژە کە ت
 بکە) چۆن بە یە کەو یان دەبە ستین و پاشان بە گوشت دا یاندە پو شین، کاتیك بینی و بو ی دە رە کەوت وتی:
 چاک دە زانم و دلنیام بە راستی خوا دە سە لات ی بە سەر هەموو شتی کدا هە یە.

(۲۶۰) به یاد بھیئے، کاتیک ٹیبرہیم وتی: پھروردگار نیشانم بدہ چون مردو و زیندو و ده که یتہوہ؟ خوا فہرموی: ئایا باوہرناکہ یت؟ ٹیبرہیم وتی: به لئی (باوہرہم ھہ یتہ) به لام حہ زده کہم (به چاوی خوم بیبیم) تا دلم نارام بگریت، خوا فہرموی: جا کہ واتہ چوار بالندہ بھیئے و جوان سہرنجیان بدہ و دواپی ھہر چواریان سہربرہ و گوشت و پھر و خوینیان تیکہل بکہ، ٲوسا لہ سہر لوتکہی ھہر شاخیک ھہندیک لہ و تیکہ لہ به دابنی، پاشان بانگیان بکہ، به گورجی و به پهلہ ھہمویان دینہوہ بولات، چاک بزانه و دنیابہ به راستی خوا بالادہست و کار به جی یتہ.

(۲۶۱) نمونہی ئهوانہی کہ مال و سامانیان دہ به خشن لہ پیناوی خوادا، وھ کو توویک وایہ کہ برویت و ھوت گولی گرتیبت، لہ ھہر گولیکدا سہد دانہی تبادا بیبت، خوایش بو ھہر کہس کہ بیہویت (به گوہری

وَلَا قَالَ لِوَالِدَيْهِ رَبِّ ارْنِي كَيْفَ تُعْجِبُنِي قَالاَ اُولَمْ تَتُورْ قَالَ بَلْ وَلٰكِنْ لِيُظْمِرْنَ قَلْبِي قَالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً مِّنَ الطَّيْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَيْكَ ثُمَّ اجْمَلْ عَلٰى كُلِّ جَبَلٍ مِّنْهُنَّ جُزْءًا ثُمَّ ادْعُهُنَّ يٰ اَيُّهَا سَعْيَا وَاَعْلَمُ اَنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٦٠﴾
 مَثَلُ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْتَبَتْ سَبْعَ سَنَابِلٍ فِيْ كُلِّ سَنَابِلٍ مِّائَةٌ حَبًّا وَّاللّٰهُ يُضْعِفُ لِمَنْ يَّشَاءُ وَاَللّٰهُ وَّاسِعٌ عَلِيْمٌ ﴿٢٦١﴾ الَّذِيْنَ يُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَآ يُضْعِفُوْنَ مَا اَنْفَقُوْا مِنْهَا وَاَدٰى لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَاَلَا حَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَاَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ﴿٢٦٢﴾ قَوْلٌ مَّعْرُوْفٌ وَمَعْفُوْرٌ خَيْرٌ مِّنْ صَدَقٰتِكُمْ بِتَبَتِهَا اَدٰى وَاَللّٰهُ عَزِيزٌ حَكِيْمٌ ﴿٢٦٣﴾ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا لَا تَطْلُوْا صَدَقٰتِكُمْ بِالْمَنِّ وَالْاَدْوٰى كَالَّذِيْ يُنْفِقُ مَالَهُ رِيۤاءَةً لِّلنَّاسِ وَاَلَا يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْاٰخِرِ فَمَسَلَهُ كَمَثَلِ صَمَوٰنٍ عَلَيْهِ ثَرَابٌ فَأَصَابُهُ وَاَيْلٌ فَزَكَكُمُ صَلٰتٌ لَّا يَتَذَكَّرُوْنَ عَلٰى سُنِّيٍّ وَّيَمَّا كَسَبُوْا وَاَللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكٰفِرِيْنَ ﴿٢٦٤﴾

نيه تی و جیگر تنی خیره کهی) پاداشت چند بهرامبر ده کات و خوا فراوانگیر و زانیه.

(۲۶۲) ئهوانهی مال و داراییان دہ به خشن لہ ریگہی خوادا، به دواپی ئهوهی به خشییویانه ھیچ جوہر منه تیک نانین و ھیچ جوہر نازاریک ناگہ یتنن، (ئہوانہ) تنہا پاداشتیان لای پھروردگاریانہ، ھیچ ترس و بیمیان لہ سہرنیہ (لہ کہم و کوورپی پاداشت و تنگانہی قیامت)، غم و پھڑاھش رویان تی ناکات.

(۲۶۳) قسہ و گوفتاری جوان و چاوپوشیہک (لہ ھلہ)، چاکترہ لہ به خشینیک کہ نازاری به دوادا بیبت و منہت بگریت، خوایش دہولہ مہندو بی نیازہ (لہ به خشینی به منہت) و خوہراگرو لہ سہر خوہی (زوو تولہ ناسینیبت لہ سہر کہش و یاخییہ کان).

(۲۶۴) ئہی ئهوانہی باوہرتان ھیناوه، نہ کہن خیرو پاداشتی چاکہ کانتان پوچ بکہ نہوہ به منہت نان و دل نازاردانی (ھہزاران)، وھ کو ئه و کہسہی مال و سامانی خوئی لہ بهر چاوی خہلکی بیہ خشیت بو ریاکاری و خوناندن و ئیمان و باوہری به خواو روژی دواپی نہ بیبت، جانمونهی ئه و جوہر کہسانہ وھک بهردیکی ساف وایہ کہ خوئیکی به سہرہوہ بیبت، لہوہودوا بارانیکی لیژمه بیاریت به سہریداو ھیچی به سہرہوہ نہ ھیلیت و بهرہق و تہقی به جی بہیلیت و حہقیقہ تی دہر بکہویت، (ئینجا ئه و جوہر ریابازو بی باوہرو منہ تنہرانہ) ھیچ جوہر به ھرہیہک لہو به خشینہیان به دہست ناھینن، بیگومان خوی گہورہ ریتمووی قہومی بی باوہرو کافران ناکات.

وَمَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمُ ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ
وَتَذْيِئَاتٍ مِنْ أَنْفُسِهِمْ كَمَثَلِ جَسَدٍ بِرِئْوَةٍ أَصَابَهَا وَابِلٌ
فَتَأْتَتْ أَكْطَبَهَا ضِعْفَتَيْنِ فَإِنْ لَمْ يُبْرِصْهَا وَابِلٌ فَطَلَّ
وَاللَّهُ يَمَازِمُحِلُونَ بَصِيرٌ ﴿٢٦٥﴾ أَيُّدُ أَحَدِكُمْ أَنْ تَكُونَ
لَهُ جَسَدٌ مِنْ نَخِيلٍ وَأَعْتَابٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِ الْأَنْهَارُ لَهُ
فِيهَا مِنْ كُلِّ الثَّمَرَاتِ وَأَصَابَهُ الْكِبَرُ وَلَمْ ذُرِّيهِ ضِعْفًا
فَأَصَابَهَا إِعْصَارٌ فِيهِ نَارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ
لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿٢٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اتَّقُوا مِنْ طَبَعَتِ مَا كَسَبْتُمْ وَمِمَّا أَرْتَجُوا
لَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَلَا تَتَّبِعُوا الْهَيْبَةَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَلَسْتُمْ
بِتَّاجِرِيهِ إِلَّا أَنْ تُحِضُوا فِيهِ وَعَلِّمُوا أَنْ اللَّهُ عِنْدَ حَسْبِ
الْعَالَمِينَ ﴿٢٦٧﴾ يَذْكُرْ لَكُمْ الْفَقْرَ وَإِنَّمَا كُنْتُمْ
وَاللَّهُ يَعِدُكُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَفَضْلًا وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٦٨﴾
يُؤْتِي الْحِكْمَةَ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ يُؤْتَ الْحِكْمَةَ فَقَدْ
أُوتِيَ خَيْرًا كَثِيرًا وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَوْلَ الْأَنْبِيَاءِ ﴿٢٦٩﴾

(٢٦٥) نمونہی تہوانہی مال و سامانیان دہبہخشن لہ پیناوی بہدستہینانی رہزامہندی خوادا و بو دامہزراندن و راہینانی خویان لہسہر چاکہ کاری، وہ کو باخچہ یہک وایہ: لہ بہرزاییہ کدا بیٹ و بارانیکی دلوپ گہورہ بیگریتہوہ و بیبتہ ہوی تہوہی کہ دوو بہرامبہر بہرہمی ہہ بیٹ، خو تہ گہر بارانی دلوپ گہورہش نہیگریتہوہ، تہوہ نمہ باران پاراوی دہکات، خوی گہورہش بینایہ بہو کارو کردہوانہی کہدہیکہن.

(٢٦٦) ثایا ہیچ کہس لہئیوہ ہزہ دہکات باخیکی ہہ بیٹ لہ دارخورماو چہندہا جور رزہ تری پیک ہاتیبٹ و چہند جوگہو و رووباریک بہ ژیر درہختہ کانیدا بروات و ہہموو جورہ بہروبوومیکی تیدا بیٹ بو خواوہنہکی و خوی دووچاری پیری بو بیٹ و چہند نہوہو مندالیکی

لاوازی ہہ بیٹ، کہچی لہناکاو گہردہلولیک کہ گروگہرمیہکی بہہیزی تیدا بیٹ ہہ لکاتہسہری و یہکسہر باخہ کہ بسووتیت؟! (تہمہ زورجیی داخونیکہرانیہ چونکہ نہخوی لہبہر پیری، نہمندالی، لہبہر بی ہیژی، ناتوانن باخہ کہ تاوہدان بکہنہوہ)، تا بہو شیوہیہ خوا تایت و بہلگہو نیشانہکان دہخاتہ بہرچاوتان بو تہوہی تیفکرن و بیربکہنہوہ (خوتان مایہپووج و رنج بہخسار نہکہن).

(٢٦٧) تہی تہوانہی باوہرتان ہیناوہ: بہہخشن لہ باشترین بہروبووم و بہرہمیہک کہ بہدہستان ہیناوہ، لہو بہروبوومانہی کہ لہ زہویدا بو مان دہرہیناون و رواندوومانہ، نہکہن نیازی بہخشینی شتی ناپوخت و بی کہلک بکہن و لہو بہہخشن، لہکاتیکدا خوتان تہو جورہ شتانہ ودرناگرن و پی رازی نابن (تہ گہر بتاندریتی) مہگہر چاوی لی بنوقینن و بزائن کہ خوا دہولہمہندو بی نیازہ و شایستہی سوپاسہ (پیوستی بہہخشینی بی نرخ نیہ).

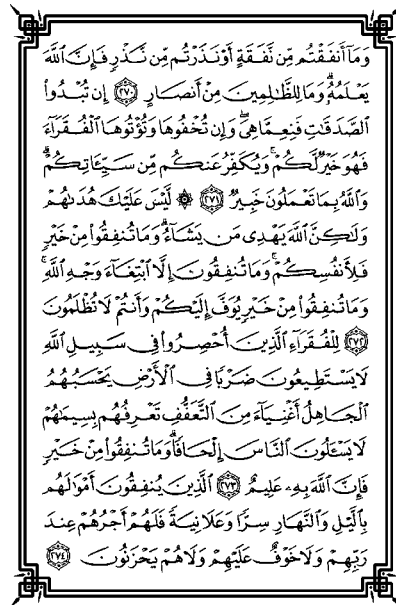
(٢٦٨) (کاتی ئیوہ لہ مال و دارایتان دہبہخشن شہیتان بہلینی ہہژاری و نہداریتان پی دہدات (دہتانترسیت بہ ہہژاری) و فہرمانتان پی دہدات بہگوناہو تاوان و خراپہ و نہبہخشین، خوی گہورہش بہلینی لیخوش بوونیکی تاییہتی خویتان پیدہدات لہ گہل زوری روزی و بہرہی فراواندا خوی گہورہش فراوانگیرو زانایہ.

(٢٦٩) تہوزاتہ بہہر کہس بیہویٹ و (شایستہ بیٹ) حکمہت و دانایی پی دہبہخشیت، جا ہہر کہس حکمہتی پی بہہخشیت، تہوہ بیگومان خیریکی زوری پیدراوہ، جا بیجگہ لہ ژیر و ہوشمہندہکان کہسانی تر لہو بہرہیہ تیناگہن و پہند ودرناگرن.

(۲۷۰) ہر شتیکتان بہ خشی بیّت یان ہر نہ زرو بریاریکتان دابیت، ئەوہ خوا پیی دەزانیت، بو ستەمکارانیش ہیچ جوړه پشٹیوانیہک نیہ (کہ بیانپاریزی له تۆلهی خوا).

(۲۷۱) ئە گەر خیرو چاکه و بہخشینہ کانتان بہ ناشکرا ئەنجام بدن ئەوہ شتیکی چاکه، خو ئە گەر بیشارنەوہ و بیدەن بہ هەزاران بہ نہینی ئەوہ چاکتره بوّتان، جا (بەو بہخشینہ) خوا هەندیک له گوناھه کانتان دەسپیتەوہ، خوای پەرورەدگاریش تاگایه بەو کارو کردەوانە ی کہ ئەنجامی دەدەن.

(۲۷۲) ئە ی پیغەمبەر ﷺ هیدایەت و پینمووی و موسولمان کردنی ئەو خەلکە لەسەر تو نیہ (چونکہ

تۆ تەنھاگە یاندنی په یامه کەت لەسەرە) بەلام خوا هیدایەت و پینمووی هەر کەسیکی بویت دەیکات، (په مەرجیک ئەو کەسەش رووی دلی بکاتە ئیمان) هەر خیریکیش ئەنجام بدن، ئەوہ قازانجە کە ی بو خوتانە، ئیوہ (ئە ی پرواداران) هیچ شتی نابهخشن مەگەر بو زامەندی خوا نہ بیّت، هەر خیرو چاکه یه کیش ئەنجام بدن پاداشتە کە ی تان دەست دە کەویتەوہ، ئەو سا ئیوہ بەهیچ شیوہ یه ک ستەمتان لیناکریت.

(۲۷۳) (ئەو جوړه بەخشینانە پیشکەش بکەن) بەو هەزارانە ی له پیناوی خوادا لیسراون و ناتوان بگەرین بە زویدا و بازرگانی و کاسبی بکەن (بەهوی خەریک بوونیان بە گە یاندنی په یامی خوا)، ئەوہ ی نہ یانناسیت، (ئەو هەزارانە ئەو نەدە کە سایەتی خو یان رادە گرن و نەفس بەرزن)، وادەزانیت دەو لەمەندن، تو ئە ی پیغەمبەر ﷺ (ئە ی ئیماندار) بە رەنگ و روخسارو سیمایاندا دە بانناسیت، داواناکەن لە خەلکی بەزۆر شتی لیسەنن و رووگیریان بکەن. هەر خیریکی ئەنجام بدن ئەوہ بیگومان خوا زانیە پیی.

(۲۷۴) ئەوانە ی مال و سامانیان دە بەخشن، بەشەو و بە پوژ، بە نہینی و بە ناشکرا، ئا ئەوانە هەر پاداشتیان لای پەرورەدگاریانە، ترس و بیمیان لەسەر نیہ، ئەوان خەفە تبار نابن (لە روژی قیامەت و لیسرینەوہ دا).

(٢٧٥) ئەوانەى سوو دەخۆن، هەلسو کەوت ناکەن و راست نابنەووە (لە گۆردا) مەگەر وەک ئەو کەسەى کە شەیتان دەستی لێوەشاندییت (هەر لە دنیاى سەرشتى نین، لە قیامەتیشدا وەک شەیت دەبن) چونکە ئەوانە دەلێن: کرین و فروشتن وەک سوو وایە (لە حالیکدا): خوا کرین و فروشتنى حەلال کردووە سووێ حەرەم کردووە، جا ئەوێ ئامۆژگارى پەرەردگارى پێگەشت و وازى هینا، ئەوێ دەستی کەوتووە، بوخوێ، کارى (لێ) پرسینەووەشى) دەکەوێتە لای خوا، بەلام ئەوێ دەست بکاتەووە بەسوو خوێی، ئا ئەوانە جێنشینى ناو ئاگرى دوەزخن و ژبانى هەمیشەى تیاى دەبەنەسەر.

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَتُومُونَ إِلَّا كَمَا يُتُومُ الَّذِينَ يَخْطِئُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ فَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٧٥﴾ يَمْحَقُ اللَّهُ الرِّبَا وَيُزِيلُ الصَّدَقَاتِ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ ﴿٢٧٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٢٧٧﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا مَا بَقِيَ مِنَ الرِّبَا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿٢٧٨﴾ فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَإِنْ تُبْتُمْ فَلَكُمْ زُجُجًا وَأَمْوَالِكُمْ لَا تَظْلِمُونَ وَلَا تُظْلَمُونَ ﴿٢٧٩﴾ وَإِنْ كَانَتْ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ إِلَىٰ مَيْسَرَةٍ وَأَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٢٨٠﴾ وَأَتَقُوا أَيَّامَ تَجْمَعُونَ فِيهِ إِلَى اللَّهِ تَتْمِ نَوْفٍ كُلِّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٨١﴾

(٢٧٦) خوا سوو، تەفرو تونادە کات و بەرە کە تی لێ هەلە گریت، بەلام پاداشتی خیر و سامان بەخشین برەو پێ دەدات و بەرە کە تی تی دەخات بێگومان خوا هیچ کافرێکی تاوانباری خوشتاویت.

(٢٧٧) بەراستی ئەوانەى کە باوەرپیان هیناوە و کردووە چاکەکانیان ئەنجامداوە و نوێژەکانیان بەچاکى بەجێهێناوە و زەکاتیان داوە، تەنھا پاداشتیان لای پەرەردگاریانە، ئەوسا نە ترس و بێمیان لەسەرە، نەغەم و پەژارە دەیان گریتەووە.

(٢٧٨) ئەى ئەوانەى باوەرپتان هیناوە، پارێزکارو خواناس بن و واز لە پاشماوەى سوو بهێنن ئەگەر ئیماندارن...

(٢٧٩) خو ئەگەر وانە کەن، ئەوێ جەنگ لەگەڵ خواو پیغەمبەرە کەیدا رابگەیهنن (کەسەر ئەنجامە کەى زۆر سامناکە)، خو ئەگەر تەوێ بەکەن و (لە سوو خوێ واز بهێنن) ئەوێ تەنھا سەرمايه کانتان بو هەیه وەرى بگرنەووە، نە ستم دەکەن (لە قەرزارەکان)، نە ستمتان لێ دەکریت.

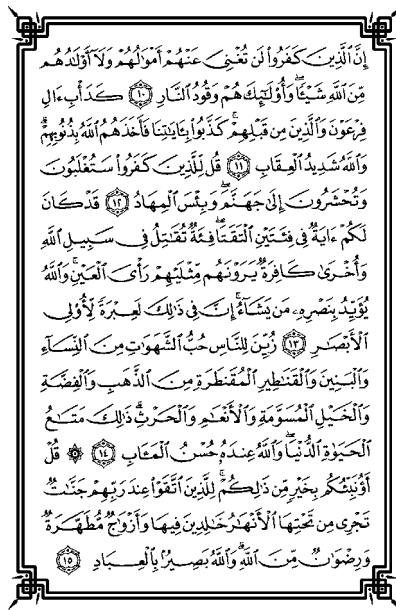
(٢٨٠) خو ئەگەر قەرزارە کە نەدار بوو، مۆلە تی بدری تا دەرووی لێ دەکریتەووە و دەبییت، خیر کردنتان بە قەرزارە کە و ئازاد کردن و بەخشینی (قەرزه کە یان هەندیکى)، چاکترە بوتان ئەگەر ئیوێ بزائن (چەندە پاداشتی خوایی بێ سنوورە).

(٢٨١) (خەلکینە) لە سزاو تۆلەى روژیک بترسن کە تیایدا بو لای خوا دەگەریتەووە، لەوێ دووا هەموو کەس پاداشتی کاروکردهوێ خوێ وەر دەگریت و ستمیان لێ ناکریت.

(۲۸۲) ئی ئهوانه‌ی باوه‌رتان هیناوه ئه‌گهر قهرزیکتان کرد له یه‌کتر تا ماوه‌یه‌کی دیاری کراو، ئه‌وه بینوسن، با نووسه‌ریک که دادپه‌روه‌ربیت به‌راستی و دروستی له نیوانتاندا بینوسیّت، با هیچ نووسه‌ریک سه‌ریچی نه‌کات له نوسین، هه‌ر وه‌ک چون خوا‌فیری کرووه با بنوسیّت، (خو‌ئه‌گهر که‌سیک خوینده‌وار نه‌بیّت) ئه‌وه‌ی که حه‌قه‌که‌ی به‌سه‌روه‌یه و قهرزه‌که‌ی لایه با به‌ده‌می خو‌ی (ئه‌ندازه‌ی قهرزه‌که‌ی) به‌کاتبه‌که‌ بلیّت و له‌خوا‌ی په‌روه‌دگاری بترسیّت و چاوپو‌شی له‌هیچی نه‌کات و لیّی که‌م نه‌کاته‌وه، خو‌ئه‌گهر ئه‌وه‌ی قهرزه‌که‌ی له‌سه‌ره‌هه‌له‌شه‌بوو، یا لاواز بوو (مندال یان به‌سال‌چوو بوو) یا نه‌یده‌توانی دان به‌

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَدَايَعْتُمْ بَدَنِي إِلَىٰ أَعْمَلٍ مِّنْكُمْ فَأَسْبُغُوهُ وَأَسْبُغْ بَيْنَكُمْ مِمَّا كُنتُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَأْتِ كَاتِبٌ أَن يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَمَرَّقْ اللَّهُ رَبَّهُمْ وَلَا يَحْسِبْنِي سَفِيحًا فَإِن كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيحًا أَوْ ضَمِيمًا أَوْ لَا يَسْتَطِيعُ أَن يُؤَدِّيَ لَهُ قَلْبِي فَلْيُدَّ إِلَيْهِ بِالْمَدَنِ وَأَسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ مِنْ رِجَالِكُمْ فَإِن لَّمْ يَكُونَا جَاهِلِينَ فَرَجُلٌ مِّنْ أُمَّرَأَتِكُمْ وَمَنْ رَزَقْتُم مِّنَ اللَّهِ فَذَكَرْهُ أَن تُضِلَّ بِهِمَا فَاذْكُرْهُ إِحْدَهُمَا بِنَافْسِهِ إِذَا مَدَّ يَدَهُمَا وَلَا تَنسَوْا أَن تَكْتُبُوهُ صَوْرًا أَوْ كِتَابًا إِلَىٰ أَهْلِيهِ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّاهِدِ وَأَذَقَ الْأَلَمَاتِ يَوْمَ أَن تَبْكُرُونَ يَجِدَرَةٌ حَاضِرَةٌ يُدِيرُهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهَدُوا إِذَا نَسِيتُمْ وَلَا يَصْرُكَ كَاتِبٌ وَلَا شَهِيدٌ وَإِن تَفَعَّلُوا فَإِنَّهُ مُسَوِّفٌ بِكُمْ وَأَتَعَّلُوا اللَّهُ وَيَعْلَمُكُمْ اللَّهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢٨٢﴾

حە‌قه‌که‌دا بنیّت (که‌ه‌رۆ‌ل‌ل‌ بوو) با به‌خۆ‌که‌ر، یا سه‌ره‌رشته‌یاره‌که‌ی دادگه‌رانه‌ حه‌قیقه‌ت و راستی قهرزه‌که‌ی بلیّت، با دوو پیاو له‌خۆ‌تان شایه‌ت بن‌له‌سه‌ر (قهرزو مامه‌له‌که‌)، ئه‌گهر دوو پیاو ده‌ستنه‌که‌وتن بو‌شایه‌تی، با پیاویک و دوو ئافه‌ه‌ت شایه‌تییه‌که‌ به‌دن له‌وه‌که‌سانه‌ی که‌ رازین به‌شایه‌تیدانیان، نه‌وه‌ک و یه‌کیک له‌ (ئافه‌ته‌کان) بی‌ری بی‌یّت، با ئه‌وی تریان بی‌ری به‌یینه‌وه و شایه‌ته‌کان نابیّت که‌ کاتیک داواکران خو‌ و یل‌ بکه‌ن و ئاماده‌ نه‌بن، بی‌زار مه‌بن له‌وه‌ی که‌ (قهرز) بنووسن، که‌م بیّت یان زۆ‌ر و تا ماوه‌ی دیاری کراوی، به‌روونی با یاداشت بکریّت، ئه‌نجامدانی مه‌سه‌له‌ی قهرز به‌و شیوه‌ دادپه‌روه‌رانه‌یه و په‌سه‌ندتره‌ لای خوا‌ چونکه‌ چاکتر ده‌توانن شایه‌تی راگرن و نزیکتره‌ له‌وه‌ی گومان و دوودلی به‌یه‌کتر نه‌به‌ن (مافی که‌س تیا نه‌چیّت)، مه‌گهر بازرگانیه‌ک بیّت له‌به‌ر ده‌ستداو له‌ نیو‌ خو‌تاندا بی‌گێرن و کرپین و فروشتن ئه‌نجام به‌دن، ئه‌وه‌ گوناختان ناگات که‌ ناینوسن، (چونکه‌ ئاسان نیه‌و مامه‌له‌ دواده‌خات، هه‌تا بو‌تان ده‌کریّت) شایه‌ت بگرن کاتیک کرپین و فروشتنتان ئه‌نجامدا، نابیّت نووسه‌رو شایه‌ت ئازار بدرین و بی‌زار بکریّن، خو‌ئه‌گهر شتی وابکه‌ن ئه‌وه‌ به‌راستی مانای وایه‌ ئیوه‌ له‌ چه‌نده‌ها فه‌رمانبه‌رداری ده‌رچوون، جا له‌ خوا‌ بترسن و خو‌ پارێزبن و خوا‌ فی‌ری ئه‌و شتانه‌تان ده‌کات (که‌ خیری تیا به‌ دنیاو پاداشتی قیامه‌تی له‌دوايه‌)، خوا‌یش به‌ هه‌موو شتی‌ک زانایه‌.

(۱۰) (لهو روژدها) به پراستی ئه وانه ی که بی باوه پرن هه رگیز مأل و مندالیان هیچ جوره به رگریه کیان لئی ناکهن له سزای خوا، ئه وانه سوو ته مه نی ئاگری دوژه خن.

(۱۱) ئه وانه داب و نه ریتیان وه کو داب و نه ریتی داروده سته ی فیرعه ون و ئه وانه ی که پیشیان هاتوون وایه، ئایهت و موعجیزه کانی ئیمه یان به دروژ دانا، خوایش ئه وان ی به هوی گونا هو تاوانیانه وه به توندی سزادا و گرفتاری کردن، خوا تو له سینهریکی به هیژ و به زه بره.

(۱۲) (ئهی محمد ﷺ) بلئی به وانه ی که بروایان نه هیناوه: سه ره نه نجام تیکده شکین و ژیره دست ده خرین (له دنیا دا، له روژی دوا یشدا) کو ده کری نه وه و راپیچ ده کرین بو ناو دوژه خ که ناخو شترین جیگه یه.

(۱۳) (ئهی محمد ﷺ) به و خه لکه بلئی بیگومان له دوو

ده سته یه ی که له (جهنگی به دردا) روو به پرووی یه کتر وه ستان نیشانه و په ندیکی گه وره بوو بو تان، ده سته یه کیان له پیناوی خوادا ده جهنگان، ده سته که ی تریان بی باوه پ بوون، ئیمانداران له بهر چاوی ئه واندا دوو ئه وهنده یان ده نواند (له مهیدانی جهنگدا به چاوی بینایی و بینین)، (خوا فریشته بشی دابه زاند بو یارمه تی ئیمانداران)، خوا پشتگیری (هه ره ده سته یه ک) و هه ره که سیک بیه ویت ده یکات، به پراستی ئا له و یارمه تیه دا په ند و ئاموژگاری هه یه بو ئه وانه ی که بینایی خو یان به کارده هیین و به وردیی بیرده که نه وه (که چون کومه لیکی که م زال بوون به سه ره کومه لیکی زوردا).

(۱۴) ئاره زووی ئافرهت و بوونی نه وه ی نیرینه و خاوه نیئی ئالتون و زیرو زیووی زورو زه بنده و ئه سپی چاک و ره سن و (هوکانی هاتو وچو) ههروه ها مالآت و زهوی و زاری کشتو کال بو خه لکی رازی ترا وه ته وه، ئه وان هه مووی نازو نیعمه تی ژیانی دنیا ن، خوایش (بو چاکان) شوینی گه پانه وه ی رازا وه و خو شی لای خو ی ئاماده کردوه (که به هه شته).

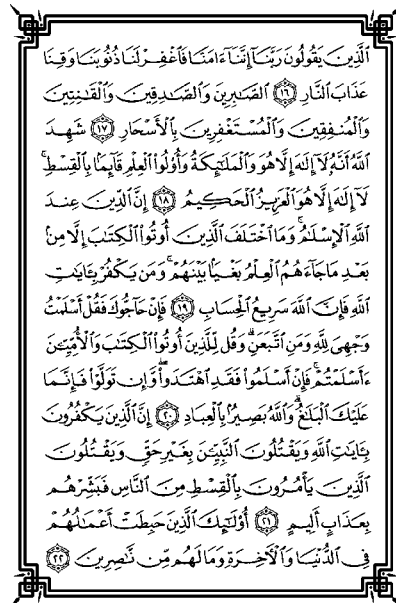
(۱۵) (ئهی محمد ﷺ) به و خه لکه بلئی: ئایا هه والی چاکتر له و نازو نیعمه تانه تان پی رابگه یه نم؟!

(ئویش ئه مه یه که): بو ئه وانه ی پاریزکار و خواناسن، لای پهروه دگار یان باخه کانی به هه شت ئاماده یه بو یان که: چه نده ها رووبار به ژیره خته کانیدا و به بهرده م کوشکه کانیدا ده پروات، هاوری له گه ل ژیانی نه پرا وه له گه ل هاوسه رانی پاکیزه دا و به ده م هه ست کرنی بهرده وام به په زامه ندیی پهروه دگاری نازیز، ئه و خوا میهره بانه ش ته و او بینایه به به نده کانی.

(۱۶) ئەوانەى كە دەلین: پەرورەدگار، بەراستى ئیمە ئیمان و باوەرمان هیناوه، دە لە گوناھە كانمان خوش بیه و لە ناگرى دۆزەخ بمانپاریزه.

(۱۷) (جا ئەو ئیماندارانە، ئەمە سیفەتیانە) خوگرو ئارامگرن (لە بەرامبەر ناسۆر و ناخوشیە كانى ژيانەوه)، راستگوو خواپەرستن، مأل و سامان دەبەخشن و، لە بەرەبەیانە كاندا داواى لیسخوشبون (لە پەرورەدگاریان دەكەن چونكە واهەست دەكەن كە وەك پپویست خواپەرستیان نە کردوه).

(۱۸) خواى گەوره (لە ریگەى دورست كراوانیەوه، كە هەمووى نیشانەى دەسەلاتى دەنوییت) خوئى شایەتى داوه و دەریخستوو و سەلماندویەتى كە بەراستى جگە لەو هیچ خوایهكى تر نى یە كە شایانى پەرستن بىت، هەر وهها فریشتە كان و خاوهن زانسته كانیش (لە پیغەمبەران و زانایان)

كە بەریگە یە كى راست و دورست دەیسەلمینن خوا هەمیشە داد پەرورەرى ره‌ها یە و جگە لە و زاتە خوایه كى تر نیه، ئەو زاتەش خوایه كى بالادەست و دانایه.

(۱۹) بەراستى دین و ئاینى پەسەند لای خوا تەنھا ئاینى ئیسلامە، ئەوانەش كە كتیبه (ئاسمانیە كانیان) دراوه تی، جیاوازیان لە نیواندا پەیدا نەبووه مەگەر لە داواى ئەوهى زانستی و زانیارى تەواویان بۆ هاتوووه (دەربارهى راستى محمد و ئیسلام)، ئەمەش بەهۆى دنیا پەرستى و حەسوودیی و ستمە کردنیان لە نیو خوئیان (چونكە رازى نەبوون بە پیغەمبەریك لە غەبرى خوئیان)، جا ئەوهى باوەرى بە فرمان و ئایەتە كانى خوا نەبییت، ئەوه بیگومان خوا بەخیرایی حسابى خوئى دەكات لە گەلیاندا (هەر زوو بەدۆزەخیان دەگەیه نییت).

(۲۰) خو ئە گەر موجدەله و گفتوگۆى سەختیان لە گەلدا کردیت، ئەى محمد ﷺ توش بلی: من و ئەوانەش كە شوینم كە وتوون روومان كر دۆتە خواو تەنھا ملكەچى ئەوین، بەوانەى كە كتیبیان پیدراوه و ئەوانەش نەخویندەوارن لە (موشریكانى عەرەب) بلی: ئایا ئیوه تەسلیم بوون بەخواو و موسولمان بوون؟ خو ئە گەر تەسلیم بوون، ئەوه مانای وایه بەراستى ئەوه هیدایەتیان وەرگرتوو، خو ئە گەر پشت هەلکەن و باوەر نەهینن، ئەوه تەنھا گەیاندى پەيامە كە لەسەر توپه، خواى گەر وهش بینایه بەبەندە كانى.

(۲۱) بەراستى ئەوانەى باوەر ناهینن بە ئایەت و فەرمانە كانى خوا، پیغەمبەرانیش بەبى هیچ حەقیك دە كوژن و ئەو خەلكانەش دە كوژن كە فرمان بە دادپەرورەرى دەدەن، كەواتە مژدەى سزایه كى پر ئیشیان پى بدە!!

(۲۲) ئا ئەوانە كە سانیکن کردوه كانیان پوچ بوته وه لە دنیاو قیامەتدا، كەسیش نیه پشتیوانى لەوان بكات.

أَوْتَرَىٰ إِلَىٰ الْآخِرَةِ أُوْتُوا صَيْبًا مِّنَ السَّمَاءِ بِدُحُوٰنٍ إِلَىٰ كُتَيْبٍ
 اللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ ثُمَّ تَتَوَلَّىٰ فُرْقَانُ يَنْهَرُهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾
 ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا تَمَكَّنَ السَّارِقُ إِلَّا آيَاتًا مَّعْدُودَاتٍ وَعَرِّمُ
 فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْرُوقُونَ ﴿٢٤﴾ كَذِبًا إِذَا جُمِعْتُمُوهُمْ
 يَوْمَ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوَفَّيْتُمْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ
 لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَلَكَ التَّمَاكِينِ تُوْتِي التَّمَاكِينِ
 مَن تَشَاءُ وَتَنْزِجُ التَّمَاكِينِ مَن تَشَاءُ وَتُعْرِضُ مَن تَشَاءُ وَتُنزِلُ
 مَن تَشَاءُ يَدُكَ الْغَافِرَاتُكَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ وَفُودٌ ﴿٢٦﴾ تُوْلِيهِ الْإِنزِيلَ
 فِي النَّهَارِ وَتُوْلِيهِ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَمَاتِ
 وَتُدْخِلُ الْمَمَاتِ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَن تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾
 لَا يَسْخَرُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ أُولَئِكَ مِنَ الدُّمُومِينَ وَمَن
 يَسْأَلْ ذَلِكَ فَلْيَسْأَلْ مِن عِندِ اللَّهِ إِن يَشَاءْ أُنزِلْهُ
 نَزْلَةً وَيُخْرِجُكُمْ اللَّهُ نَفْسًا وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلِ
 إِن تَحْفَظُوا مَا فِي سُدُورِكُمْ أُوتِبْتُمْ بِهِ يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَيَعْلَمُ مَا فِي
 السُّمُورِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ غَلِيظٌ ﴿٢٩﴾

(۲۳) ئایا نایینی ئەو کەسانە ی بە شیک لە کتیی ئاسمانیان پیدراوه کاتیک بانگ دەکرین بۆ لای کتیی خوا (تەورات) تا فەرمانەرە وایسی بکات لە نیوانیاندا، پاشان دەستە یەکیان پشت هەلده کەن، لە کاتیکدا ئەوان سەر پێچیکەرن.

(۲۴) بۆ یەش (واده کەن) چونکە بە راستی ئەوان دەیانوت: هەر گیز ناگری دۆزەخ چەند روژیکێ کەم نەبێت بەر لە شمان ناکەویت، ئەوەی لە ئاینە کە باندای بۆ خۆیان هەلبەستبوو، سەری لێ شیواندن و تەفرە ی دان.

(۲۵) ئاخۆ حالیان چۆن بێت کاتێ لەو روژەدا کۆیان دەکەینەو کە هیچ گومانیک لە هاتنیدا نیە و هەموو کەس پاداشتی کارو کردەوی خۆی پێ دەدرێت و ئەوان سەمیان لێناکرێت.

(۲۶) ئەو یەغەمبەر ﷺ ئە ی ئیماندار) بلی: خوا یە تۆ خواوەنی هەموو شتیکی، دەسەلات دەبەخشیت بە هەر کەسیک بەتەوێت و دەسەلات وەر دەگریتهو لە هەر کەسیک بەتەوێت، هەر کەس بەتەوێت زەلیل و بێ دەسەلات و ژێردەستی دەکەیت، هەر چێ خێر هە یە بە دەست تۆ یە، بیگومان تۆ دەسەلاتداری بە سەر هەموو شتیکیدا.

(۲۷) شەو تێهەلکیشی روژ دەکەیت، روژ تێهەلکیشی شەو دەکەیت، زیندوو لە مردوو دەردینیت، مردوو لە زیندوو دەردینیت، رزق و روژی بێ حساب و بێ شومار دەبەخشیت بە هەر کەس بەتەوێت (کارە کانت هەر هەمووی پەرە لە حیکمەت و دانایی، بەندە کانت سەر سام و سەر سوورماوون لە کەمائی تۆ).

(۲۸) ناییت ئیمانداران، کافران بکەنە پشت و پەناو یارو یاوەری خۆیان لە جیاتی ئیمانداران، ئەوە ی کاری واکات، ئەو کارە ی دەبێتە هۆی ئەوە ی هیچ پە یوەندییە کی ئیمانی بە خواوە نەمییت، مە گەر لە بەر ئەوە ی خۆتان لە شەریان پارێزن و قوتاربن (ئەویش بەوە ی بە دەم رازیبان بکەن، ئەک بەدڵ و کردەو)، خوی گەورەش بیدارتان دەکاتەو بە سیفە تی تۆ لە سەندنەو ی خۆی دەتانتەرسینیت (تا کاری نارهوای وانە کەن)، سەرەنجام و گەرانهو تان هەر بۆ لای خوا یە.

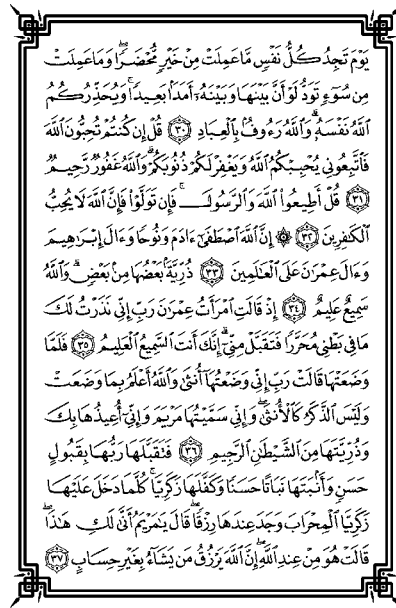
(۲۹) پێیان بلی: ئە گەر ئەوە ی لە سینە تاندا جیگیرە بیشارنەو ی یاخود ئاشکرای بکەن، ئەوە خوا پێی دەزانیت، هەر چیش لە ئاسمانە کان و زەویدا هە یە هەر پێی دەزانیت و خوا دەسەلاتی بە سەر هەموو شتیکیدا هە یە.

(۳۰) روژیک دیت همو کهس، کارو کرده وه کانی خوی ده بیئیت ناماده کراون به خیر و شهریه وه، تاوانبار تاوات ده خوازیت که له نیوان خوی و کرده وه خراپه کانیدا مه وادیه کی دورو دریژ همه بویسه، خوی گورهش بیدارتان ده کاته وه به سیفه تی توله سندنه وهی خوی ده تانتر سیئیت (له وهی که کاری ناپه واکه بن)، خوا به سوز و به به زه بیه بو شه و به ندانهی (که بهم ناگاداریانه دلیان راده چله کیت پیش هاتی شه و روژه)

(۳۱) (تهی پیغه مبهه به ئیمانداران) بلای: شه گهر ئیوه خواتان خوش ده ویت ده شوینی من بکه ون و له فه رمانی من دهر مه چن، شه کاته خوایش ئیوهی خوش ده ویت، له گونا هو هه له کانیشتان خوش ده ویت، شه خوا بهش ته و او لیخوشبو و میهره بانه.

(۳۲) (دووباره) بییان بلای: فه رمانبهرداری خوا و پیغه مبهه بن، خو شه گهر سه ریچی بکه ن و پشتی تی بکه ن شه دلسنیابن خوا بی باوه رانی خوش نا ویت.

(۳۳) به راستی خوا ناده م و نوح و شه وه کانی ئیبراهیم و شه وه کانی

عیمرانی هه لیزار دووه و ریژی داون به سه ر خه لکی همو و جیهاندا.

(۳۴) شه وانه شه وه کن یه ک په چله کن، هه ندیکیان له هه ندیکیان تریان بوون، خوا خوی بیسه رو زانایه (چاک ده یزانی که شایسته ن بو شه کاره بیروژه).

(۳۵) (به یاد بیئه) کاتیئک هاوسه ری عیمران وتی: په روه ردگارا؛ به راستی من بریاریم داوه و نه زرم کردوه شه و منداله ی له سکمدایه نازاد کراو ویت له همو شه رگ و ئیش و کاریک (تا هه ر له خزمه تی بیت المقدس دا بیئت) ده توش لیم و هریگره، چونکه به راستی تو خوا به کی بیسه ور زانایت.

(۳۶) به لام کاتیئک منداله که ی بو (به دلشکاو یه وه) وتی: په روه ردگارا خو من کچم بو، بیگومان خوا خوی چاک ده زانیت که چی بووه، (خو ناشکرایه) کوپیش وه کو کچ نی یه (له گه لی رووه وه و هه ری که شه رگ و فه رمانی خوی هه یه، شه وهی به نافرده ت ده کریت به پیاو ناکریت، به پیچه وانه شه وه، ژن و پیاو ته و اوکاری یه کترن و هیچیان لای خوا که م ریژنین شه رکی خزمه تکاری بیت المقدس یه و ناکریت)، منیش به راستی ناوم نا مه ریهم و من ده بیاریم به تو خوی و وه چه که ی له شه ی تانی ره جم کراو.

(۳۷) ئینجا په روه ردگاری به شیوه یه کی جوان و په سه ند مه ریهمی وه رگرت، زور به جوانی پی گه یاند، زه که ریای کرده ماموستا سه ره رشتی (که هه م خزم و هه م پیغه مبهه بو، تا به چاک دینداری فی بکات، پاشان که مه ریهم گه و ره بو) هه ر کاتیئک زه که ریای ده چو بو سه ردانی له شوینی خوا به رسته یه که یدا ده بیینی رزق و روژی و نازو نیعمه تی جو راو جو ری لایه، زه که ریای وتی: شه ی مه ریهم شه همو رزق و روژی به ت له کوئی بوو؟!، مه ریهم له وه لامیدا وتی: شه وه له لایه ن خوا وه یه، شه بو دتیریت، به راستی خوا به هه ر که س بیه ویت رزق و روژی بی سنوو رو بی هوکار ده به خشیت.

(۴۶) جا عیسا له بیسکه داو به گوره بيش قسه ده کات بو خه لکی، له پیاو چا کانیسه.

(۴۷) نه وسا مریه م وتی: په روه دگارا، جا چوَن من مندالم ده بیټ: خو که س توخنم نه که وتوه، (جوبره ئیل فه رمووی): ویست و فه رمانی خوا هه رویه و چی بویت، دروستی ده کات، هه ر کاتیک شتیکی بویت ته نها پیی بلی بیه، ده سته جی ده بیټ.

(۴۸) هه روه ها خوی گه وره فیری کتیب و نووسین و دانایی و تهورات و ئینجیلی ده کات...

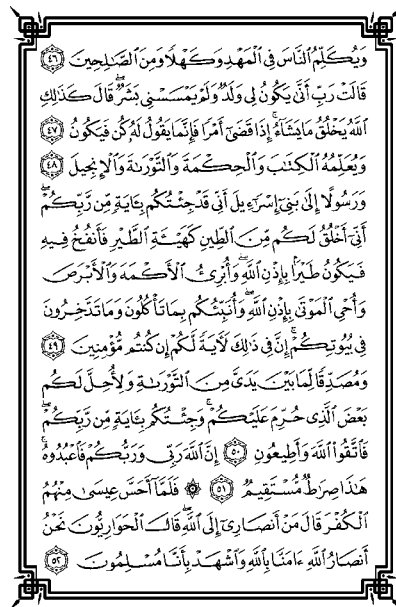
(۴۹) (له ئاینده دا رایده گه یه نیټ) به نه وهی ئیسرا ئیل که من پیغه مبه ریکم، بو لای ئیوه ره وانه کراوم، به لگه و نیشانه یه کیشم پی یه له لایهن په روه دگارا تانه وه، (نه ویش نه مه یه که): من له قور

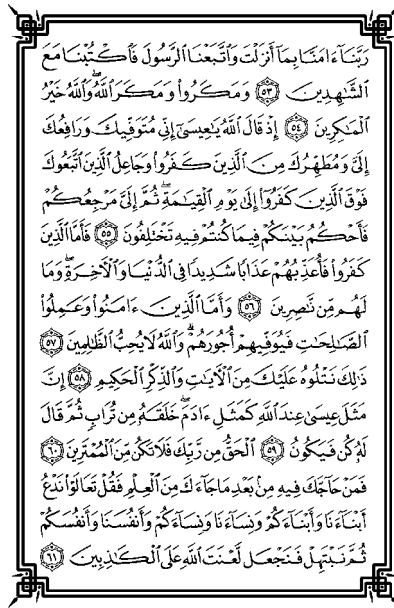
شیوه ی بالنده تان بو دروست ده که م، ئینجا فووی پیدا ده که م، به فرمانی خوا یه کسه ر، ده بیټه بالنده یه کی زیندوو، کویری زکماک و نه خو شی به له کیی چاک ده که مه وه به ویستی خوا، مردوو انیش زیندوو ده که مه وه به فرمانی خوا، هه والی نه و شتانه ش که ده یخوَن و هه لی ده گرن له ماله کاتاندا پیتان راده گه ینم، به راستی له و شتانه دا به لگه و نیشانه هه یه بو تان نه گه ر ئیماندارن...

(۵۰) هه روه ها به راستدانه ری نه و ته وراته م که له بهر ده ستمدایه، هاتووم بو نه وهی هه ندیک له و شتانه ی له سه رتان هه رامکراوه (به فرمانی خوا) هه لالی بکه م و به لگه شم بو هیئاوَن له لایهن په روه دگارا تانه وه (له سه ر راستی پیغه مبه رایه تیم) که واته له خوا بترسن و فه رمانبهرداری من بن و به قسه م بکه ن.

(۵۱) به راستی هه ر خوا په روه دگاری منیش و ئیوه شه، که واته ته نها نه و بپه رستن و ملکه چی نه و بن، نه مه یه ریبازی راست و دروست.

(۵۲) جا کاتیک عیسا هه سستی به کوفرو بی دینی نه وانه کرد وتی: کی پشٹیوانمه بو لای خوا، (کی دیت تا پیکه وه به رنامه ی خوا بگه یه نین)، هه وار یه کان و تیان: ئیمه ین پشٹیوانانی دین و ثانی خوا، باوه ری ته و او مان به و خواجه هیئاوه، توش شایه تی بده که به راستی ئیمه موسلمان و ملکه چ و فه رمانبهردارین.

(۵۳) (ئەوسا وتیان): پەرورەدگار ئیمە باوەرمان هیناوه بەوەی داتبەزاندوووە و رەوانەت کردوووە، شوینکەوتە ییغەمبەرە کەشتین، دە تویش لە ریزی شایەتە کانی (گە یاندنی بەرنامە کەتدا) تو مارمان بکە.

(۵۴) (بەلام دوژمنانی خوا) پیلانیان گیرا، خواش پیلانە کانی پووج کردنەو، چونکە خوا چاکترین و بەدەسەلاترین زاتیەکە لە هەلۆه‌شاندنی نەخشە و پیلانی دوژمنانیدا.

(۵۵) (بە یادیان بەینە) کاتیەک خوا فەر مووی: ئەی عیسا من پەشیووە کی ئاسایی) تو دەمرینم پاشان تو پایەدارو بەرزو بلند دە کەمەو لەی خۆم، لە دەستی ناپاکی ئەوانە ی کەبی باوەرپن رزگارت دە کەم و پاک راتدەگرم و بەرزیی و بلندیی دەبەخشم بەوانە ی کە شوینکەوتە ی تو ن بەسەر کافرانددا هەتا روژی قیامت، لەو هەوداش گەپانەو تان هەر بۆلای منە، ئەوسا دادوهریی و فەرمانرەوایی دادپەرورەنە دە کەم لە نیوانتاندا لەو شتەنەدا کە کیشەتان لەسەری هەبوو و راتان دەربارە ی جیاواز بوو.

(۵۶) جا ئەوانە ی بی باوەرپ بوون سزای توند و تیژیان دەدەم لە دنیادا (بە شکستی و سەر شوپریان)، لە قیامەتیشدا (بە ژیانی سەختی ناو دۆزەخ)، جا لەوی کەسیان دەست ناکەوێت کە یاریدەدەر و پشتیوانیان بیت (لە سزای من بیانپاریزیت).

(۵۷) ئەوانەش کە باوەرپیان هیناوه (بە ئاینی ئیسلام) و کارو کردەووە چاکە کانیان ئەنجام داو، ئەووە خوا بەتەواوی پاداشتیان دەداتەو، بەراستی خوا ستمکارانی خوشتاویت.

(۵۸) ئەو هەوآل و بەسەر هاتانە ی کە بەسەر تدا دە یخویننەو (ئە ی محمد ﷺ) لە ئایەتە کانی خوا یە و لە یادو باسە پرداناییە کانه.

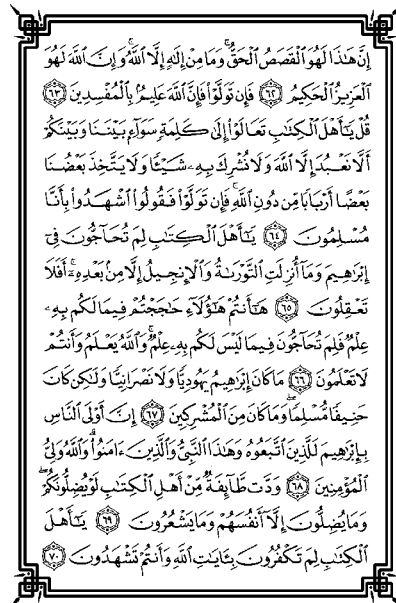
(۵۹) بەراستی نموونە ی دروست بوونی عیسا لەلایەن خواو؛ وە ک نموونە ی ئادەم وایە کە لە خاک دروستی کرد، لەو هەودا فەرمانیداو پپی وت: ببە (بە ئینسان) ئەویش بو، (عیسا دایکی هەبو، ئادەم دایک و باوکیشی نەبو).

(۶۰) حەقیقەت و راستی هەر ئەووە یە لەلایەن پەرورەدگار تەووە یە، کەواتە نە کەیت بجیتە ریزی ئەوانە ی کە گو مان کارکردی هە یە لەسەریان.

(۶۱) (دوای ئەووە ی کە ئەو هەموو راستیانەت پیگە یشت دەربارە ی عیسا)، جا ئە گەر کەسانیک هەر موجدە لە یان کردو لەسەری رویشتن و شتی ناپەرەوایان دەربارە ی عیسا وت، تویش پپیان بلن: وەر ن باکورانی ئیمە و کورانی ئیو، ئافرەتانی ئیمە و ئافرەتانی ئیو، خۆمان و خۆشتان بانگ بکە ی ن و ئامادە بین (لە شوینیکی تاییەتدا)، پاشان با بیاریینەو داوا بکە ی ن و نەفرین و لەعنەتی خوا داباریتە سەر درۆز نە کان.

(۶۲) به راستی هەر ئه مه یه به سه رهاتی راست و درست (درباره ی عیسا و دایکی)، هیچ خواجه ک نیه جگه له (الله)، بیگومان ئه و (الله) یه هەر خوئی ته و او بالادست و دانایه.
(۶۳) له گه ل ئه م هه موو به لگه و راستیانه دا) ئه گه ر هه ر روویان وه رگیروا پشتیان تیگردد (ئه وه بزانه ئه وانه راستیخوازینن)، خوایش زاناو ئاگایه به وانه ی که تووی تاوان و خراپه ده چینن.

(۶۴) (ئه ی محمد ﷺ) بلی: ئه ی ئه وانه ی کتیبان بو ره وانه کراوه وهرن به ده م بانگه واز و به نامه یه که وه که هاو به ش و هاوسه نگه له نیوان ئیمه ش و ئیوه شدا (ئه ویش ئه مه یه): جگه له (الله) که سی تر نه به رستین، هیچ جو ره هاوه لیک ی بو بریار نه ده یین، هیچ لایه کمان لاکه ی ترمان (به پیروز و فه رمانه وادانه نیین) له جیاتی ئه و زاته و

نه ییه رستین (خو ئه گه ر له م بانگه واز ده دا) سه رپیچیان کردو گو ییان پی نه دا، ئه وه پسیان بلی: که ئیوه به شایهت بن که ئیمه موسلمان و ملکه چی فه رمانی په روه ردگارین.

(۶۵) ئه ی خاوه ن کتیبه کان، ئیوه، بو له ئیبراهیم ده دوین و (هه ریه که تان واداده نییت که له سه ر ئایینی ئه وه) خو ته ورات و ئینجیل دوای ئه و ره وانه کراون، ئه وه بو عه قل و ژیریتان ناخه نه کارو تاکه ی ژیرانین؟!
(۶۶) ئه وه ئیوه ن موجد له و باس و خواستان له سه ر ئه و شتانه ده کرد که زانیاریتان ده رباره ی هه بوو... که واهوو بوچی ده م له و شتانه شه وه ده ده ن که هیچ زانیاریتان ده رباره ی نی یه؟ دیاره هه ر خوا ئه و شتانه ده زانییت، ئیوه نایزانن.

(۶۷) (ئاشکرایه) که ئیبراهیم نه جو له که بووه و نه گاور، به لکو ملکه چ و فه رمانیه ردارو موسلمان بووه و له ده سته ی موشریک و هاوه لگه ران نه بووه.

(۶۸) نزیکترین که س له ئیبراهیمه وه: ئه و که سانه ن که له سه رده می خویدا شوینی که و تپوون، هه روه ها ئه م پیغه مبه ره ش ﷺ و ئه وانه ی که باوه ریان هی ناوه (به پیغه مبه رایه تی ئیبراهیم و موسا و عیسا و محمد ﷺ و هه موو پیغه مبه ران به گشتی علیهم السلام)، بیگومان خوا یارو یاوه رو پشتگیری ئیماندارانه.
(۶۹) ده سته یه که له خاوه ن کتیبه کان ئاواته خوازن و (له هه ولدان) که گو مر اتان بکه ن، له کاتیگدا ئه وانه هه ر خو یان گو مر ا ده که ن و هه ستیشی پیناکه ن و (خو یان ده خه له تینن).

(۷۰) ئه ی خاوه ن کتیبه کان بو پرو اتان نی یه به ئایه ته کانی خوا (که هه مووی به لگه ن له سه ر راستی پیغه مبه رایه تی محمد ﷺ) له کاتیگدا ئیوه به ئاشکرا (نیشانه ی پیغه مبه رایه تی ئه و) ده بینن (له کتیبه کاتاندا).

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْبُسُونَ الْحَقَّ بِالْبَاطِلِ وَتَكْتُمُونَ الْحَقَّ
 وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٧١﴾ وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَجْهَ النَّهَارِ وَآخِرَهُ وَأَعْرَافَهُمْ
 لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٧٢﴾ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْلَ الْبَيْتِ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْلَ
 الْبَيْتِ هُدَى اللَّهِ أَن يُؤْتِيَ أَحَدٌ مِّنْكُمْ مَّا أُوتِيَ سِمْؤِيلُ وَرَبُّكَ
 عَزِيزٌ عَلِيمٌ ﴿٧٣﴾ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا إِلَى اللَّهِ وَبِحُكْمِهِ
 وَأَلَّا تَكُونُوا مِنَّا وَلَا يَكُونُوا مِنَّا قَالُوا هِيَ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى
 سَيَلِمُوا وَنُقَلِّبُكَ عَلَى الْقَوْلِ الْكَلْبِ وَهُمْ يَلْمُوكَ ﴿٧٤﴾
 بَلَىٰ مَن أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَأَتَىٰ عَهْدَ اللَّهِ يَجِدُ اللَّهَ مُجِيبَ
 الدَّعْوَىٰ سَيُخَوِّدُونَ يَهْدِي اللَّهُ وَأَمَّا قَوْلُ الْأَوَّلِينَ لَا
 خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧٥﴾

(۷۱) ئہی خاودن کتیبہ کان بوجی بەرگی بہ تال و ناحہقی
 دہ کەن بہ بەری حەق و راستیداو حەق و راستی دەشارنەوہ،
 لە کاتی کدا خۆتان چاک دەزانن (کە حەق و راستی کامە یە).

(۷۲) دەستە یەک لە خاودن کتیبہ کان (جووہ کان) و تیان
 بە تاقیمکیان: ئیوہ لە سەرەتای پوژدا (بە دروۆہ) ئیمان و
 باوەر بەینن بەو (قورئانە ی) بو ئیمانداران رەوانە کراوہ،
 بەلام لە کوئای پوژدا دەمەو ئیوارە پەشیمان ببنەوہ (تا
 دووولی و گومانیان تیدا دروست ببیت) بو ئوہی پاشگەز
 ببنەوہ.

(۷۳) (هەر وەھا دەلین): برۆا مە کەن و متمانە مە کەن بە کەس
 جگە بەو کەسانە ی کە شوینی ئاینی ئیوہ کە و توون! (ئە ی)
 محمد ﷺ پیمان بلی: کە بە راستی هەر هیدایەت و رینمویی
 خوایی هیدایەت و رینمویی یە، (کە چی جووہ کان بە یە کتر
 دەلین): دان بەو دەا مە نیین کە کەس وە کو ئیوہی بیبە خشراوہ،

باسی (تەورات و دواھە مین پیغە مہریش مە کەن)!! تا لای پەرورە دگارتان (سبە ی لە قیامە تدا) قسە یان زال
 نە بییت بە سەرتاندا!! (ئە ی محمد ﷺ توش) بلی بە راستی هەر چی ریزو بە خشش و فەزل ھە یە بە دەست
 خوا یەو دە بیە خشیت بەو کەسانە ی کە دە یە ویت و (شایستەن)، خوا ی پەرورە دگاریش فراوانگیرو زانا یە.

(۷۴) ئەو خوا یە رەحمەت و مہیرە بان ی خۆ ی تاییەت دە کات بو ھەر کە سیک بیە ویت و (شایستە بییت) و خوا
 خاودنی ریزو بە خشش و فەزلی زور گەورە و بی ئە ندازە یە.

(۷۵) لە شوینکە و تووانی کتیبە ئاسمانیە کان کە سانیک ھەن ئە گەر مال و داراییە کی زوری بە ئە مانەت لە لا
 دا بنییت (ھەر کاتیک داوا ی بکە ی) بو ت دە گیریتە و بە تەواوی، ھە شیانە ئە گەر دیناریکی بە ئە مانەت
 لا دا بنییت بو ت نایگیریتە و مە گەر بە سەر یە وە راوە ستاییت و کۆلی لینی دە یەت، ئە وانە وادە کەن چونکە دە لین:
 لە بە رامبەر دە ستە ی نە خویندە واراندا (مە بە ستیان موسلمانانە) لپی سر او نا بین (ئە گەر فیلیان لیبکە ین و مالیان
 بخوین)، ئە وانە بە دەم خوا وە درو ھە لدە بە ستن و دە شرانن کە درو دە کەن...

(۷۶) نە خیر وانیە؛ ھەر کەس ئەو پەیمانە ی کە داویە تی بە خوا جیبە جیبی کردییت و خۆ ی پاراستییت لە حەر ام،
 ئەو بە راستی خوا پارێزکاران و دیندارانی خۆ شە ویت.

(۷۷) بە راستی ئە وانە ی کە پەیمان ی خوا سویندە کاتیان بە ترخیکی کەم دە فروشن (لە پلە و پایە ی دنیایی،
 پارە و پول و سامان، ئە لہ تە ھەر چە ندە بییت ھەر کە مە) ئە وانە لە دوار پوژدا ھیچ بە شیکیان ناییت (لە سوۆو
 مہیرە بان ی خوا)، ھەر وەھا لە روژی قیامە تدا خوا نایاندوینییت و تە ماشایان ناکات (لە چلک و پیس گوناھ)
 خاوینیان ناکات و سزای پرتیش و ئازاریش بو یان ئامادە یە.

(٧٨) به راستی دسته یه کیش له وانهی (که له چه ند
 ئایه تی پیشودا باسکران واته جووه کان) زمانیان
 باده دهن و به جوریک شت ده لئین، گوايه (تهورات)
 ده خویننه وه، بو ئه وهی (ئیوه چه واشه بکه ن و) و ابویین
 که ئه و کتیبه دهور ده که نه وه، له حالیکدا ئه وهی
 ده یخویننه وه له و کتیبه نیه (زور جار) ده لئین: ئه وهی که
 ده یخوینین هه ر ئه وه یه خوا ره وانهی کردو وه، له
 راستیدا هه رگیز ئه وه له لایه ن خوا وه نیه و بده دم خوا وه
 درو هه لده به ستن و ده شرانن که درو و بوختان ده که ن.

(٧٩) بو هیچ ئاده میزاد و که سیک نه گونجا وه که خوا
 کتیبی ئاسمانی و فه رمانه وایسی و پیغه مبه رایه تی
 پیبیه خشیت، له وه دووا به خه لکی بلیت: وه رن بینه عه بد
 و به نده ی من له جیاتی ئه وهی به نده و عه بدی خوا بن،
 به لکو (به خه لکیان و تو وه) هه ول بده ن بو خوا بژین و لیبر او بن، بو ره زامه ندی په روه ردگار هه ول
 بده ن، به وه ش ده بینه خواناس و ره بانی که به رنامه ی خوا فیری خه لکی بکه ن و خوشتان به رده وام
 هه ول بده ن فیری بین.

وَإِنَّ مِنْهُمْ لَفَرِيقًا يَلْعُونُ أَلَيْسَ لَهُمْ بِالْكَافِرِينَ إِحْسَابُوهٗ
 مِنْ أَلْكَتَيبِ وَمَا هُوَ مِنْ أَلْكَتَيبِ وَيَقُولُونَ هُوَ
 مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٧٨﴾ مَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكْتَسِبَ اللَّهُ الْكَذِبَ
 وَالْحُكْمَ وَالشُّبُهَةَ ثُمَّ يَقُولُ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِي مِنْ
 دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّكُمْ عَلِيمِينَ إِنَّمَا أَكْتَسَبَ
 وَيَمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ﴿٧٩﴾ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَالِيَّةَ
 وَالنَّيِّبِينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ أَنْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٨٠﴾
 وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُمْ مِنْ كِتَابٍ
 وَحِكْمٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ
 بِهِ، وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَبُكُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَيَّ دَلِيلًا لِيُصْرِفَ
 قَالُوا أَأَقْرَبُنَا قَالَ فَأُوْشَكُوا وَانْمَأَمَّكُمْ مِنَ النَّبِيِّينَ ﴿٨١﴾
 فَمَنْ تَوَلَّى بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٨٢﴾
 أَفَعَبْرَ وَبِئِنَّ اللَّهَ يَتَعَفَّوْنَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
 وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ﴿٨٣﴾

(٨٠) (هیچ پیغه مبه ریک) فرمانی ئه وهی نه داوه که بو فریشته کان و پیغه مبه ران حسابی خوا بکه ن
 (هه رگیز کاری له و جو ره له وان ناوه شیته وه) ئایا راسته فرمانی بی باوه پیری و کوفرتان پی بدات دوا ی
 ئه وهی که ئیوه موسلمانن و ملکه جی په روه ردگارن؟!

(٨١) (یادبان بینه کاتیک خوا په یمانی له یه که یه که ی پیغه مبه ران وه رگرت کاتیک کتیب و دانایی
 پیبیه خشین به وهی که ئه گه ر: له ئاینده دا پیغه مبه ریکم بو ره وانه کردن و به راستدانه ری ئه وهی ئیوه ش
 بو، ئه وه ده بیبت باوه ری پی بهینن و پشتگیری بکه ن، ئینجا خوا فه رموی: ئایا بریار تانداو په یمانی
 منتان به و جو ره وه رگرت که پیم راگه یانندن؟ وتیان: بریارمانداو (هه روا ده که یین) ئه وسا خوا پیی
 فه رمون: ده به شایهت بن و منیش له گه لتان یه کیکم له شایه ته کان.

(٨٢) جا ئه وهی روی وه رگیروا سه رپیچی کرد دوا ی ئه و په یمانه، ئه وه ئیتر هه ر ئه وانه ن فاسق و
 گونا هکارو له سنور ده رچووان.

(٨٣) ئایا ئه وانه بیجگه له ئاینی خوا ئاینیکی تریان ده ویت؟! له کاتیکدا که هه رچی له ئاسمانه کان و
 زه ویدایه به ره زامه ندیی بیبت یان به ناچاریی ته سلیم و ملکه چی په روه ردگارن، هه مووانیش هه ر بو
 لای ئه و زاته ده گه ر ینرینه وه.

قُلْ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنزِلَ عَلَيْنَا مِنْ رَبِّهِمْ
وَلِلسَمْعِيعِ وَإِلْسَخَقِ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسْبَاطِ وَمَا أُوتِيَ
مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَأَلْيَسَىٰ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَنْفِرُقَ بَيْنَ أَحَدٍ
مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿٨٤﴾ وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ
دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخٰسِرِينَ ﴿٨٥﴾
كَيْفَ يَهْدِي اللّٰهُ قَوْمًا كَفَرُوا بَعْدَ إِسْمٰتِهِمْ وَشٰهَدُوا
أَنَ الرَّسُولَ حَقَّ وَجَآءَهُمُ الْكِتَابُ وَاللّٰهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ
الظٰلِمِينَ ﴿٨٦﴾ أُولَئِكَ جَرَأُوهُمْ أَنِ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللّٰهِ
وَالْمَلَائِكَةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿٨٧﴾ خٰلِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ
عَنَّهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنظَرُونَ ﴿٨٨﴾ إِنَ الَّذِينَ تَابُوا مِن
بَعْدِ ذٰلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللّٰهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٨٩﴾ إِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا بَعْدَ إِسْمٰتِهِمْ ثُمَّ أَزْدَدُوا كُفْرًا لَّنْ نُقْبِلَنَّهُمْ
وَأُولَئِكَ هُمُ الصَّٰلُونَ ﴿٩٠﴾ إِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاؤُوا وَهُمْ
كُفْرًا لَّنْ يُنْفَكُ مِن أَحَدِهِمْ قَبْلَ ذٰلِكَ ذٰهَبًا وَلَوْ
أَفْتَدَىٰ بِهٖ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ وَمَا لَهُم مِّن نَّصِيرِينَ ﴿٩١﴾

(۸۴) (ئەى محمد ﷺ ئەى ئيماندار) بلى: باوەرمان هیناوه به خواو به وهى بو مان نیراوه ته خواره وه و به وهش كه نیراوه ته خواره وه بو سەر ئیبراهیم و ئیسماعیل و ئیسحاق و یه عقوب و نه وه كانی و به وهش كه دراوه به موساو عیساو پیغه مبهران له لایهن پهروه درگاریانه وه، ئیغه جیاوازی ناکهین له نیوان هیچ کامیانداو هه موومان ته سلیم و ملکه چی ئه و پهروه درگارهین.

(۸۵) جائه وهى بیجگه له ئاینی ئیسلام پهیره وهی هه ر ئاینکی تر بکات لئی وهر ناگیریت، له قیامه تیشدا له خه ساره تمه ندو زه ره مه ندانه.

(۸۶) چون خوا گه لیک هیدایهت ده دات كه دواى ئه وهى باوه ریان هینا، هه لگه رانه وه و كافر بوون؟ له حالیکدا شایه تیبیان دابوو كه ئه م پیغه مبه ره حه قه و

چه نده ها به لگه و نیشانه شیان بو هاتبوو (له سه ر راستی محمد ﷺ)، خواى گه ورهش هیدایهت و رینمویى ئه و ده سته و تا قمه سته مكاره نادات.

(۸۷) ئا ئه و سته مكارانه پاداشت و تو له یان ئه وه یه: نه فرینی خواو فریشته و هه موو خه لکیان له سه ره به گشتی . .

(۸۸) له ناو ئه و خه شم و نه فرینه دا ده مینه وه و سزا له سه ریان سووك ناکریت و مو له تیش نادرین. (بو ئه وهى داکوکی له خو یان بکه ن).

(۸۹) مه گه ر كه سانیک كه فریای خو یان كه وتبن و ته وه بیان کردییت له دواى ئه و لادان و یاخی بوونه یان و چا كسازیشیان کردییت، ئه وه به راستی خوا بو ئه وانه لیخوشبوو و میهره بانه.

(۹۰) به راستی ئه وانه ی دواى باوه ر هینانیا ن كافر بوون و له وه ودوا زیاتر رو چون له كوفرو بی دینیدا، ئه وانه په شیمانی و ته وه بیان هه رگیز لئ وهر ناگیریت، ئا ئه وانه ده سته ی گومراو سه ر لی شیوا وه كانن.

(۹۱) به راستی ئه وانه ی بی باوه ر بوون و به بی باوه رپی مردوون، (ئه گه ر) هه ریه كه یان بتوانییت پر په رپی زه وی ئالتون به نییت و بیكات به فیدییه ی خو ی هه رگیز لئی وهر ناگیریت، ئه وانه سزای به ئیش و ئازار بو یان ئاماده یه و كه سیش نی یه پشتیوانییا ن لئ بکات و فریایان بکه ویت.